

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXXII. Ardentiores ad Religiosum cœlibatum faces Augustino Potitianus subiicit, exemplo duorum aulicorum monasticam vitam amplectentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

CAPVT XXXII.

*Ardentiores ad religiosum cælibatum faces
Augustino Potitianus subiicit, exemplo
duorum aulicorum monasticam vitam
amplectentium.*

Lib. 8. Cō-
fess. cap. 6. **E**IDEM autem per hoc exemplum in-
calefceni, subiecit etiam ardentes
faces Potitianus quidam, popularis eius, qui
sub Cæsare stipendia faciebat, eratque in
Deum pietate maximâ, ac idem frequens
in templo prolixius Deum orabat. Accel-
ferat autem Augustinum familiariter ut
solebat, & in tabulâ lusoriâ codicem reper-
tum aperiens, Paulinas epistolas esse depre-
hendit: quamobrem renidente vultu ac
gratulabundo ad eum conuersus, (præser-
tim quod Augustinus se fateretur SS. libro-
rum lectione iam teneri) sermonem lon-
giorem est exorsus. Dumque, ut fit, ex uno
in aliud sermocinando deueniunt, incidit
*Vtilissima
vite San-
ctorū leđic.*
mentio D. Antonij, magni illius Archi-
mandritæ, qui templum ingressus, cum
hoc cōfiliū Euangelicum recitari audij-
set, si vis perfectus esse, vade & vende omnia
qua habes, & da pauperibus; id sibi nomina-
tim à Deo dici arbitratus, mundo quanto-
cyus nuntium remisit, inque eremum sece-
dens, cælestem ibi vitam, sine coniuge, libe-
ris,

ris, vlliūsve rei terrenæ studio transegit.
Huius quidem opinio sanctitatis longe lateque orbem famâ fuerat peragiata, verumtamen Augustinum & Alipium etiamtum latebat. Deinde peruentum est ad felices eorum hominum cœtus, qui procul ab urbium strepitu luxuque, desertis in locis optandâ securitate Deo famulantur, de quibus ijdem nihil norant: sicuti nec de monasterio quod Mediolani extra urbis mœnia, Ambrosio nutritore, religiosis verè bonisque sodalibus abundabat. Subiecit his Potitianus, quodam tempore pomeridiano, dum Imperator Circensium Iudo-
rum spectaculo teneretur, se cum tribus ^{Supr.lib.8.} _{cap.6.}

contubernalibus suis extra oppidum Tre-
uiros, ambulandi caussâ progreßum fuisse:
duos autem ex istis ad casam quamdam
deuenisse, quam aliqui Monachi inhabita-
bant, ibique duorum alterum, cum in volu-
mine fortè oblato S. Antonij vitam legere
cœpisset, inter legendum magnâ fuisse ad-
miratione perlungum, atque velut aculeis
in animo relictais, eiusdem sancti homi-
nis exemplo decreuisse talem vitam insti-
tuere, & rielecto militari cingulo, solùm
Deo vacare: eundemque adhæc suffusum
pudore, misericordia, confestim ad com-
mitonem exclamasse: Dic, amabo, labori-

*Exemplo
D. Antonij
duo Palati-
ni seculo
renuntiant.*

E s bus

*Aulicorum
vanitas.* bus tantis, quibus nos ipsi conficimus, quò tandem peruenire contendimus ? Quid

querimus ? quid sectamur ? cuius rei caußâ militamus ? ánne quid amplius connitentibus nobis accidere poterit in palatio , quàm vt mortalis vnius Principis amicitâ digni putemur? Quid porrò in hac tantâ vitæ licentiâ non plenum periculis? & quot per pericula ad periculum maius peruenitur?

*Omnia vi-
te huius bo-
na momen-
tanea.* Quàm verè hæc omnia æui breuis, ac velut momentanea , quæ censemus bona ? mihi sanè iam inpræsens, si ita voluerim , amico

Dei esse licet ; eiusce inquam Imperatoris summi , penes quem cæli terræque imperium . Abundè itidem honores suppetent, ceteraque verè bona , non ad æui breuis spatium, sed per omnem æternitatem constituta . Atque eiusmodi verba præfatus,

*Perillustre
a. Dei mi-
litiam træs-
euntis ex-
emplum.* dum lectionem cœptam prosequitur , turgidus parturitione nouæ vitæ, mutabatur intus, & exuebatur mundo mens eius. Nec mora, sœcularibus ineptijs (quid enim potius

*Mundi vo-
luptate,
ineptie.* vocem præsentis vitæ voluptates, quarum amatores neque locum satis considerant, vtpote instabilem ; neque tempus , vtpote breue; neque res, vtpote caducas; denique nec se ipsos , vtpote mortales) sœcularibus inquam ineptijs nuntium remittere omnino statuit: moxque repletus amore sancto, & so-

& sobrio pudore, sibi iratus, & ad collegam
versus, Ego, inquit, molestissimā sæculi ser-
uitute liber, vni Deo posthac seruire de-
creui, neque moram interpono, iam sta-
tim, iam nunc ex horâ hac fixum est ac ra-
tum animo meo, hoc ipso in loco nouum
vitæ genus aggredi: tibi si graue est imitari,
noli saltem aduersari. Accensus ille vicis-
sim, respondit, *adhærere se socio tantæ merce-*
dis, tantæq; militiæ. Itaque ex tempore re-
signato Imperatori Palatinæ militiæ cingu-
lo, *cor cælo affigentes, militiæ longè præstan-*
tiori nomen dedere, quoque erant loco con-
uersi, vnanimes permanesere. Quin etiam
(quod admirationem augeat) utriusque
sponsæ, re intellectâ, & ipsæ virginitatem
suam Deo consecrarunt.

Hæc res Augustino, velut ardentes sti-
mulos ad imitandum subiecit. Est enim
vis admirabilis exemplorum, magisque,
ut ait Philosophus, mouent facta quam
verba: atque

Segnius irritat animum demissa per aures,
Quæque sunt oculis subiecta fidelibus,--- Horat.
cùm hæc ipsa aliquo modo vim cogendi in
se continere videantur. Testatur id D. Hiero-
nymus lib. De viris illustribus, vbi scri-
bit D. Marcum Alexandriæ Christum an-
nuntiasse, & constituisse Ecclesiam tantâ
doctri-

Lib. 10.
Ethic.
Exemplorū
vis occasio-
ne duarum
sponsarum.

doctrinâ , & vitæ continentiâ ; vt omnes
sectatores Ch̄risti ad exemplum sūi cog-
ret. Idipsum vsu venit Augustino , quem
hæc D. Antonij & Potitianī sōiorū hi-
storia magis atque magis confirmauit, sper-
nereque mundum iussit ; clarè videntem
ex hac Simpliciani narratione , quantopere
communi viuendi modo religiosa vita prē-
staret. Exarsit igitur vehementer, vt dictum
est, talium virorum exemplis, plurimumq;
ex hac Potitianī narratione promouit : at
non eosque , vt semetipsum primo con-
gressu vinceret , grauibusque animi pertur-
bationibus, quibus erat obnoxius, exueret.
Approbabat siquidem collaudabatque de-
liberatam eorum huiuscemodi volūtatem,
seque talibus viris comparatum , & adhuc
nutantem vtrimeque atq; vacillantem , gra-

uiter oderat. *A multis (queritur) annis ex-
f. cap. 7. citatus eram studio sapientiae , & differebam,
In assimi- contemptu felicitate terrenâ , ad eam inuesti-
zabile sapien- gandam vacare , cuius non inuenio , sed vel
tia & reli- sola inquisitio præponenda erat inuentis the-
gione pro- sauris regnisq; gentium , & ad nutum circum-
sum. fluens corporis voluptatibus. At ego ada-
olescens , miser valde , miser in exordio ipsius
adolescentiae , etiam à te petieram castitatem ,
& dixeram : Da mihi castitatem & conti-
nentiam , sed noli modò. Timebam enim ne*

mc

me citò exaudires, & citò sanares à morbo ^{Serius mū-}
concupiscentia, quem malebam expleri quām ^{dum se con-}
extingui: & putabam me propterea differre ^{tempfisse} queru^{ar}.
de die in diem, contempsa spe saceruli, te solum
sequi, quia non mihi apparebat certum ali-
quid, quo dirigerem cursum meum. Et vene-
rat dies, quo nudarer mihi, & increparer me
conscientia mea. Vbi es lingua? nempe tu di-
cebas propter incertum verum, nolle te alii-
cere sarcinam vanitatis. Ecce iam certum est,
& illa te adhuc premit; humerisq^{ue} liberiori-
bus pennis recipiunt, qui neque ita inquiren-
do attriti sunt, nec decennio & amplius ista
meditati. Hunc in modum pudore iniecto,
lacinabat eum ac cruciabat animus sibi
discors, & semiuolens seminolensque con-
scientia diuexabat.

C A P V T XXXIIII.

Potitianus narratione supra modum commo-
tus, in hortum secedit, grauiter conuersio-
nis sua moras accusans.

A BEVNTE domum Potitiano, & certan-
tibus hinc inde affectibus, Augusti-
nus tam mente quām vultu turbidus Ali-
lipium interpellat: *Quid patimur? Quid est Lib. 8. C. 8.
hoc? Quid audiuisti? Surgunt indocti, & ce- fess. cap. 8.
lum rapiunt, & nos cum doctrinis nostris, si-
ne corde, ecce ubi volutamur in carne & san-
guine?*